

ter paleografije in diplomatike. Od 1987 do 2004 je bil zaposlen v Arhivu Republike Slovenije, od leta 1994 predava na oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani.

Anton Vovk je kot generalni vikar junija 1945 prevzel vodstvo ljubljanske dškofije. 1. decembra 1946 je bil posvečen v škofa in imenovan za ljubljanskega pomožnega škofa, leta 1950 je bil imenovan za apostolskega administratorja ljubljanske škofije s pravicami rezidencialnega škofa. Od leta 1951 do 1961 je upravljal tudi slovenski del reške in v od leta 1951 do 1955 slovenski del tržaško-kopsrke škofije. Po smrti škofa Rožmana je bil imenovan za ljubljanskega škofa. Komunistična oblast ga je psihično (nočna zasliševanja) in fizično trpinčila, čeprav med vojno ni sodeloval z okupatorji in je bil narodno zaveden. Vztrajno si je prizadeval, da bi oblast spoštovala ustavni položaj cerkve ter opustila preganjanje in prizadevanje krivic. Pod vplivom politične propagande so nadškofa 20. januarja 1952 v Novem mestu polili z bencinom in ožgali. 13. maja 1999 je bil izdan škofijski odlok o začetku postopka za njegovo beatifikacijo. S tem je nadškof Vovk dobil naziv Božji služabnik. Predavatelj pravi, da »Vovkov zgled uči, da je vse preizkušnje možno prestati, če bo slovenski katoličan ostal trden v veri, zvest v svojem poklicu, če bo ohranil neomajno zaupanje v božjo Previdnost in vdanost v božjo voljo, če bo iskren v svojih besedah in v svojem delovanju.«

Silva in Milan Matos:

Ko otroci odidejo: med zaupanjem in kontrolo

Silva Matos je diplomirana psihologinja in terapevtka. Življenje posveča ustvarjanju dobrih medčloveških odnosov na vseh področjih. Kot psihologinja je delovala v gospodarstvu, bančništvu ter kot svetovalka za šolsko mladino in izobraževanje odraslih. Sodelovala je pri oblikovanju standardov komuniciranja. Z možem Milanom Matosom sta starša štirih odraslih otrok in sta že 41 let člana prve izmed zakonskih skupin Najina pot, ki delujejo pod okriljem p. Vitala Vidra in njegovih sodelavcev. Milan Matos je diplomirani ekonomist, dolgoletni direktor Sveta knjige in Mladinske knjige. Med drugim je leta 1999 prejel častni znak svobode Republike Slovenije »za zasluge pri razvoju slovenskega založništva ob petindvajsetletnici delovanja knjižnega kluba Svet knjige«

Vsak otrok prihaja s čisto določenim življenjskim poslanstvom. Starši skozi njegove posebnosti odkrivamo in pomagamo oblikovati njegovo nalogo. Pri tem se seveda pripravljata, da bo nekoč odrasel, ga pri tem spodbujata, ne ovirata, da se osamosvoji. Prava umetnina je, da znamo širiti meje, dragoceno je, da otroci zdravo odhajajo, kar je pravzaprav cilj prave vzgoje. Na kakšen način oditi, da bo za vse dobro? Kako ohraniti spoštljiv odnos? Kako se razumeti ob spremembi, ko hiša ostane prazna, ali še bolj polna? Kdo ima prednost? O tem in še o marsičem..., tudi o osebni izkušnji predavateljev ob pestrih medgeneracijskih odnosih, ko so dobri dve desetletji živeli v skupnem gospodinjstvu.

Vstopnine ni, že vnaprej pa se zahvaljujemo za prostovoljne prispevke!

JANUARSKI VEČERI 2014

V ŽUPNIJI SV. MARTINA V TRBOVLJAH

»IZZIVI: MOJI, TVOJI, NAŠI?«

V naši župniji v januarju že več kot 25 let potekajo predavanja, katerih namen je poglobiti krščanski pogled na različna življenjska in verska vprašanja. V letu 2014 smo v naši državi tako v civilni družbi, kot v Cerkvi pred mnogimi izzivi. Država in gospodarstvo se še vedno spopadata z gospodarsko krizo. S krizo se spopadamo tudi v Cerkvi, saj nam je leto 2013 zaradi posledic mariborskih dogodkov odneslo dva nadškofa. Obe krizi: tako v državi, kot v Cerkvi, sta v prvi vrsti odraz moralne krize, ki se je zalezla v prav vse pore družbe. Glavni izziv v tem letu tako za državo kot za Cerkev je, da si odgovorimo na vprašanje: »Kam in kako naprej?«. V Cerkvi bo pot naprej mogoča samo tako, da bomo ponovno poiskali izvire naše vere in pravo pot do Boga. Prva letošnja predavatelja Marija in Andrej Štremfelj nam bosta pričevala, kako sta Boga našla preko gora. Papež Frančišek postavlja pred sodobnega kristjana nove izzive - krščanstvo nam kaže tudi z drugačne pespektive, kot smo bili doslej vajeni. O njem bo spregovoril p. Branko Cestnik. Evangeličanska duhovnica Violeta Vladimira Mesarič bo prav tako govorila o izzivih - tudi Evangeličani morajo odgovarjati na izzive sodobnega sveta. Na križu je desni apostol pokazal svojo vero in se pokesal svojih grehov, levi pa se je norčeval iz trpečega Jezusa. Ali je tudi on pokazal vero? Mogoče kasneje? Na to vprašanje bo skušala odgovoriti momodrama Gregorja Čušina. Izziv sodobnega kristjana je tudi kako nastopiti kot kristjan v okolju (pa kakršno koli že to je – torej tudi če je prebit na križu, kot sta bila oba razbojnika) in pri tem ne biti vsiljiv. Dr. France M. Dolinar bo govoril o življenju ljubljanskega nadškofa Antona Vovka. Njegova pokončna drža je izziv ne samo današnjim škofom, ampak prav vsakemu izmed nas. Izziv za starše je, kako si urediti življenje, da ne bodo občutili praznine, ko otroci odidejo. Kako sta se s tem spopadla onadva, nam bosta povedala Silva in Milan Matos. Skratka – v letošnjem januarju se bomo ukvarjali z izzivi – takšnimi in drugačnimi; mojimi, tvojimi in našimi...

Predavanja se bodo pričejala vsakokrat ob 19h v župnijski dvorani.

10.1. Andrej in Marija Štremfelj: **Pot do Boga preko gora**

11.1. p. mag. Branko Cestnik: **Svež veter papeža Frančiška**

17.1. mag. Violeta Vladimira Mesarič: **Evangeličanska Cerkev pred izzivi današnjega sveta**

18.1. Gregor Čušin: **Vera levega razbojnika, monodrama**

24.1. dr. France M. Dolinar: **Duhovna podoba Božjega služabnika Antona Vovka**

25.1. Silva in Milan Matos: **Ko otroci odidejo: med zaupanjem in kontrolo**

Andrej in Marija Štremfelj:

Pot do Boga preko gora

Marija in Andrej Štremfelj sta zakonca, starša treh otrok, oba srednješolska profesorja in znana slovenska alpinista. Andrej se je z alpinizmom začel ukvarjati pri 16 letih, leta 1982 pa postal tudi gorski vodnik. V zgodovino slovenskega alpinizma se je vpisal 13. maja 1979, ko sta z Nejcem Zaplotnikom kot prva Slovenca in hkrati prva Jugoslovana stopila na vrh Mount Everesta. Na Mount Everest se je kasneje povzpел še enkrat, leta 1990 skupaj z ženo Marijo. Tudi ona je alpinistka. Predavatelja sta prvi zakonski par, ki je osvojil Mount Everest, Marija pa je na vrh stopila kot trinajsta ženska ter prva in doslej edina slovenka. Oba sta osvojila še več drugih osemtisočakov.

Predavatelja nam bosta orisala pot, ki ju je vodila od bližnjih plezališč in vrhov v okolici domačega Kranja do najvišjih gora in do skupnega vzpona na najvišji vrh sveta Mount Everest. Kljub temu, da sta veliko časa namenjala goram, sta ustvarila družino in tudi časa za njune tri otroke ni zmanjkalo. Pogosto sta čas za družino in čas za gore združevala v skupnih družinskih pohodih v naravo in na skupnih počitnicah po različnih krajih s plezališči po Evropi. Gore so ju preko različnih, pogosto težkih, preizkušenj vodile tudi k veri v Boga. Skozi različne dogodke se je v njima utrjevalo prepričanje, da Bog na svoj način poskrbi, da se različne težave razrešijo. Sveto pismo je sčasoma postalo njun redni spremljevalec na različnih odpravah.

p. mag. Branko Cestnik:

Svež veter papeža Frančiška

Po osnovni šoli je bil Branko Cestnik sprejet v vojaško gimnazijo v Ljubljani in bil po letu in pol odpuščen. Gimnazijo je nadaljeval na Ptuju, kjer se je angažiral v lokalni ZSMS in Klubu mladih. Po koncu služenja vojaškega roka se je odločil za duhovni poklic. Privlačili so ga kontemplativni redovi, zato je veliko zahajal v kartuzijo Pleterje. Na koncu pa je vstopil v red klaretincev, ki ga je leta 1987 poslal na študij v Rim, po dveh letih pa v noviciat v Madrid. Duhovnik je od leta 1995.

Takoj, ko je novi papež stopil na balkon, samo v belem talarju, brez rdečega ogrinjala ali kakšnih drugih dodatkov, se je videlo NOVO, EVANGELJSKO: blagost, preprostost, primat molitve,... Molitev za prejšnjega papeža, kot izraz hvaležnosti in kot najava edinosti z njim. Takoj se je videlo nekaj teološko-liturgičnih, kar ŠOKANTNIH novosti: 1. papež pride brez duhovniške štole, štolo si nadene za blagoslov, jo odloži na koncu – kot najava deklerikalizacije, konca duhovništva kot vzvišene gosposkosti; 2. na prsih navaden nezlati križ – najava skromnosti, odločitve za uboge; 3. preden blagoslovi, prosi ljudi naj molijo zanj in se prikloni ljudskemu blagoslovu – najava eklezioLOGIJE Božjega ljudstva, laikov v ospredju; 4. nagovarja bolj Rim (Urbi) kot svet (Orbi) - bo predvsem rimski škof, kar lahko razumemo tudi kot poudarek na škofovski kolegijalnosti, sinodalnosti, na decentralizaciji,... Veliki obeti za pogumno prenovu Cerkve, zares, od znotraj, z orožjem molitve, skromnosti in uboštva. Program novega papeža je ves zapisan v imenu: FRANČIŠEK.

mag. Violeta Vladimira Mesarič:

Evangeličanska Cerkev pred izzivi današnjega sveta

Mag. Violeta Vladimira Mesarič Jazbinšek je duhovnica evangeličanske Cerkve. Diplomirala in magistrirala je na Zagrebški teološki fakulteti »Matija Vlačič Ilirik«. Več let je aktivno delovala v cerkvenih občinah Maribor in Apače. Od leta 2005 je tudi uradno s strani cerkvene občine Maribor umeščena za njihovo duhovnico. Od leta 2002 je namestnica vojaškega vikarja v slovenski vojski – odgovorna za duhovno oskrbo pripadnikov slovenske vojske. Kot se katoliška Cerkev srečuje z izzivi sodobne družbe, imajo tudi evangeličani podobna vprašanja: »Kam in kako naprej?«.

Gregor Čušin:

Vera levega razbojnika, monodrama

Rodil se je kot peti, najmlajši otrok Čušinove družine s Koroške Bele. Diplomiral je na AGRFT in je trenutno zaposlen v MGL. Sodeluje tudi z drugimi gledališči, igral je v več TV nadaljevankah in filmih. Ukvarja se tudi z režijo, predvsem pa je znan po svojih avtorskih monodramah, kjer se ukvarja s krščanskimi temami. Z družino (žena Melita in šest otrok) živi na Koroški Beli.

Kaj verujem? Zakaj verujem? V koga verujem? In ali Mu verjamem? Opirajoč se na evangelij bo Gregor Čušin govoril o levem razbojniku, ki je izzval desnega, da je javno izpovedal svojo vero. Morda pa je tudi levi razbojnik dosegel nebesa, saj tudi marsikateri svetnik pred spreobrnjenjem ni živel zgledno. Zato imamo tudi mi možnost doseči ta cilj. Vera je namreč milost, dar. Sam se vsak dan trudi in bori za milost vere. Včasih se čudi, da ni že izgubil vere v vero! Verjame, da je največja zapoved 'ljubi svojega Boga in bližnjega kakor samega sebe'. Le ko ljubiš sebe, lahko ljubiš tudi druge, svet, Boga. Da prevelika ljubezen lahko ubije, je živ dokaz Kristus, ki je umrl za nas na križu. Čušin je pri vprašanjih vere omenil senzacionaliste, ki celo življenje iščejo čudeže, racionaliste, ki se trudijo na znanstveni podlagi razložiti nadnaravne pojave, ateiste, ki se čudežem smejejo, in kristjane, ki jih v življenju zanima predvsem čudež življenja. Velik čudež je darovana bolečina trpečih v bolnišnicah in po domovih za ostarele. Največji čudež pa je brez dvoma križ. Verjame v Jezusovo učlovečenje, smrt na križu, vstajenje od mrtvih in sv. evharistijo. On ni član Cerkve, ampak njen člen, ker ji pripada po zakramentu sv. krsta. "Članstvo ne zadostuje, Bog ni birokrat"! "Če bom živel iz krsta, mi ne bodo prišli do živega ne moralni propadi ne javno pranje perila ...V Cerkvi je le Bog svet, saj so bili še svetniki grešniki. Cerkev, ki ji pripadam, je Kristusova, Božja"!

dr. France M. Dolinar:

Duhovna podoba Božjega služabnika Antona Vovka

Dr. France M. Dolinar je doma iz Zagorja ob Savi. Leta 1968 je diplomiral iz teologije na Teološki fakulteti v Ljubljani in iz cerkvene zgodovine na Gregoriani v Rimu, kjer je 1976 tudi doktoriral. Pri Vatikanskem arhivu je opravil študij arhivistike